

Людмила Чижова

Русалка Степова

Миколаїв 2006

*Обласній бібліотеці для дітей
ім. В.О. Лягіна в день 85-річного
славного ювілею присвячую*

Степова Русалка в житі

Ніхто вже й не віда,
Звідкіль і коли
З'явилась Русалка
В зеленому житі,
У шатах осяйних,
Таке непомітне,
Маленьке дівча,
І тут поселилося жити.

Може, це доля чиясь
Загубилась в житах,
Для неї тут добре,
І ніхто не пита,
Ти чия і звідкіль,
Чом блукаєш по світу?
А вона лиш бажає
У красі оцій жити.

Небо щоб укривало її
Та гойдало волосся,
Щоб вмивали цілющі
Вранці випалі роси,
Щоб вінок із волошок
Завжди свіжий і синій,
Не зів'яв і не вицвів
З-за любої години.

Гойда, гойда, Русалонько,
Підростай, маленька.
Пройде весна, прийде літо –
Час сплива швиденько.

А поки волошки квітнуть
На вінок дівочий,
І яснім вогнем надії
Сяють твої очі

Ще новісінька та гарна
Сукня серпанкова,
Цілий світ тобі радіє –
Це твій світ казковий.

Гойда, гойда, Русалонько,
Розквітай у полі,
Поки дім твій – оце жито,
Й твоя доля – воля.

У колос вбирались
Жита у полях,
І жайвір у небі
Співав колискову,
Росло, підростало,
Гарніло дівча,
Всміхалося сонцю
У пору ранкову.

Хмаринкою легко
Над полем пливла,
Руками торкалась
Густого колосся.

У мареві літа
Так дивно було:
Вінок із волошок
У сяйво волосся.

А в нічку купальську
Чарівну, чудову
Збиралися гості
До неї казкові:

Приходила Мавка
У сукні тонкій,
З берези приносила
Напій п'янкий.

Від трунку хмільного
Русалка літала,
Жита у полях
Вузлами в'язала.

Русалка, що з річки
Латаття зривала,
Вінок чарівний
З нього їй дарувала.

І кожна лілея
Світилась зорею,
По небу вони
Розлітались за нею.

Три подруги дивні,
А може сестриці,
В цю ніч, аж до ранку,
Могли веселиться.

Утрюх жартували,
Утрюх чаклували -
У нічку купальську
Все їм дозволялось.

Аж вранці Русалка
У жито пірнула.
Колосся над нею
Без вітру гойднулось.

Так солодко спала
Русалка всю днину
У сні посміхалась (вві сні..)
Немов та дитина,

Бо тільки купальської
Ночі вогні
Могли їй навіяти
Сни чарівні...

Вийшли в полі косарі
Жито на зорі косити,
Розбудили Русалоньку
Та стали жаліти:

Ой Русалонько, Русалко,
Польовая квіточко.
Що робити тепер будеш –
Вже відходить літечко.

Жайвір більш не проспівав
Тобі колискову,
Небо хмарами закриє,
Скине лист діброва.

Як поля стануть пустими,
Обмолотять жито,
Прилетять вітри сердиті,
Де ти будеш жити?

Мавка буде спати в лісі
У дуплі сухому,
Аж до весни замурує
Мороз її в ньому.

А русалка на дні річки
Осоку постелись,
І під льодом буде спати
На м'якій постелі.

Твоє життя разом з житом
Уже пережите.
Русалоньки сумна доля –
Злітати за вітром.

У в'язки тугі упасти
Із скошеним житом

- Ми ж косарі, хлопці браві
Робим свою справу.

- А я заховаюсь
В маленькій зернині
І в землю впаду
З нею віднині.

Земля – щедра мати
У лоно приймає,
Нове з неї знову
Життя проростає.

Не згину по осені
Й по зимі – нізащо.
Краса моя на той рік
Забуя ще краще.

Зійде жито смарагдову –
Хлібові основа,
І я буду красуватись,
Буду жити знову.

Пішла Степова Русалка
Стежкою крізь жито.

А косарі співаючи
Почали косити.